

שכבות ז-ט- מהי השבת בעולם שלי?

שאלה מרכזית: מה החוויה האישית של כל חניכ/ה ביחס לשבת? מה ההבדלים ומה משותף?

חלק א: השראה ושיתוף

תצוגת חפצים של שבת: נציג אלמנטים שונים- כל אחד/ת צריך/ה לבחור מה מאפיין את השבת שלו/ה (אפשר להגיד לחניכים/ות להביא מראש חפץ מהבית המאפיין את השבת שלו/ה) לאחר בחירת החפץ נערוך סבב שיתוף מדוע בחרו בחפץ הזה ומה המשמעות של החפץ הזה בהקשר של שבת. (אם מישהו/י לא התחבר/ה לחפצים הנמצאים אפשר גם להגיד בעל פה).

לאחר מיצוי סבב השיתוף נערוך דיון בקבוצה בשאלות:

1. מה אני אוהב/ת בשבת? (אירועים, טקסים, מנהגים)

2. למה אני מרגיש/ה הכי מחובר/ת בשבת?

3. מה הייתי משנה בשבת?

4. מה התחדש לי בסבב שיתוף שערכנו?

הצעה לחפצים: שעון, פמוטים, חולצה לבנה, סוכריות, סיר, שמשיה, תמונה של משפחה, כובע, מפת סימון שבילים, נעלי הליכה, תמונה של נטפליקס, סידור, תנ"ך, כרית, תמונה של ארוחה, ספר.

הערה למדריך/ה: חלק זה מדבר על החוויה האישית שכל אחד מביא/ה מהשבת שלו/ה ומטרתו לחשוף את הקבוצה למגוון תחושות והתייחסויות לנושא השבת.

חלק ב': השראה

נקרא את הטקסט של אברהם יהושע השל על משמעותה של השבת לאדם בימינו (נספח 1)

לאחר קריאת הטקסט נדון בשאלות:

אילו ערכים של שבת עולים מתוך הטקסט? האם אנחנו מסכימים/ות עם הערכים הללו? -

האם השל מדבר של שבת דתית או חילונית? -

-בעקבות הדיון והטקסט נשאל מה המשותף ומה המפריד בין שבתות של דתיים/ות וחילוניים/ות?

האם ניתן לייצר שבת ישראלית משותפת לדתיים וחילוניים? -

מסר: לרובנו יש יחס כלשהו לשבת ודרך מסוימת לציין אותה- בין אם בשמירת במובן ההלכתי ובין אם ללא שמירת שבת. בתוך החברה שלנו ישנה קשת זהותית מאוד רחבה ומגוונת ובתוכה פרטים שהמשמעות של שבת עבורן היא שונה אך ניתן לראות כי רב המחובר מן המפריד וכי ניתן להפוך את השבת למושא שמדגיש את השוני והמגוון כדבר חיובי וכגורם מאחד ומאחה על פני משע ומפריד.

נספח 1

'השבת - משמעותה לאדם בימינו' / אברהם יהושע השל
משמעותה של השבת היא - לחוג את הזמן ולא את המקום.
ששת ימים אנו חיים תחת יד הרודנות של הדברים אשר במקום; ביום השבת אנו משתדלים לקשר
עצמנו לקדושה שבזמן. ביום הזה אנו נקראים להיות חלק מנצחיות הזמן, לפנות את עצמנו מן
התוצאות של היצירה ולפנות אל סוד היצירה; להפנות מעולם הבריאה ולפנות אל בריאת העולם.
היום השביעי הוא מעין יום של שביתת נשק במלחמתו האכזרית של האדם למען קיומו, יום של הפוגה
בכל ההתנגשויות האישיות והחברתיות, יום של שלום בין אדם לחברו ובין אדם לטבע, שלום בתוך
האדם. ביום זה נחשב העיסוק בכסף לחילול הקודש, ביום זה אדם מכריז על אי תלותו באותו
דבר שנעשה האליל הראשי בעולמנו. ביום השביעי אדם מתיר עצמו מן המתיחות...
באוקיאנוס הסוער של זמן ועמל יש איים של דממה, ואדם יש בכוחו להגיע אל חוף מבטחים ולהחזיר
לעצמו את כבודו. אי כזה הוא יום השביעי...השבת היא איפוא יותר מהפוגה במאבק הקיום, יותר
מהפסקה בעבודה הרמוניה מודעת ועמוקה היא שבין האדם והעולם. אהבה לכל דבר והשתתפות ברוח
המאחדת את העליונים והתחתונים. כל הנעלה והנשגב שבעולם מתאחד עם בורא עולם. זוהי השבת,
האושר האמיתי של היקום.